

det ærede Medlem været med til at vurdere de Præferenceaktier, som dette Selskab overtog, og som bekendt har Store Nordiske Telegrafelskab anslaaet disse Aktiers Værdi til Nul.“ Saaledes sagde den højtærede Finansminister, men det rette Forhold er, at Store Nordiske har sagt, at de 5 Millioner er afholdt af Reservecapitalen og har været opført blandt dennes Papirer, men indenfor Linien, og det, fordi Aktiernes Værdi ikke kan konstateres, medens ethvert Papir efter de i Selskabets Regnskaber hidtil fulgte Principper skal udbringes til den for det opførte Værdi. Det, Store Nordiske Telegrafelskab har sagt, er simpelt hen det, at Værdien kan ikke konstateres; det har ikke, som Ministeren sagde, sat Værdien til Nul.

De 3 Eksempler, jeg havde anført, paa, at visse Poster var anslaaet for lavt, har den højtærede Finansminister bekæmpet. Jeg tror nu, at der, hvad Husmandstilskuddene angaar, endnu paa Statsregnskabet for 1925—26 vil komme til at figurere ikke ubetydelige Beløb, Tilskud, som endnu ikke er naaet at komme til Udbetaling. Efter den Fremgangsmaade, der brugtes før, kunde det som bekendt vare ret længe, inden disse Tilskud kom til Udbetaling. Det var netop en af Grundene til, at min daværende Kollega Landbrugsministeren foreslog den Ændring i Husmandsloven, som han foreslog. Hvad Epidemiuudgifterne angaar, vil den højtærede Finansminister henholde sig til de ændrede Refusionsregler, at Refusionstaksterne er nedsat, men dette passer aldeles ikke. Jeg paaviste, at naar man tager Gennemsnittet af de 3 sidste Aar, giver det for hvert Aar 2 387 000 Kr., medens derimod den højtærede Finansminister kun har anslaaet Udgiften til 1 480 000 Kr. Det er en Difference paa godt 900 000 Kr., og den Difference, der kan fremkomme ved Nedsættelsen af Refusionstaksterne, kan paa ingen Maade anslaaes højere end til 300 000 Kr., saa den højtærede Finansminister vil ganske sikkert, hvis dette Tal bliver staaende uforandret, komme til at opleve en meget betydelig Tillægsbevilling paa dette Punkt. Hvad det tredje af mig nævnte Punkt, smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene, angaar, erkender den højtærede Finansminister jo, at hans Tal er for lavt ansat. Det er sat til 100 000 Kr., medens det i Gennemsnit for de sidste 3 Aar har været 743 000 Kr.

Mod Opførelsen af de Udgifter paa Finansloven, som man tidligere har opført paa Tillægsbevillingsloven, har jeg ikke rejst nogen Indvending, jeg er meget villig

til at gøre dette Forsøg. Men det forekommer mig, at den højtærede Finansminister gaar til Forsøget med et alt for sangvinsk Haab. Han siger: Hvorfor har jeg ikke opført de rigtige Beløb paa Finansloven, naar jeg godt kendte dem? Men jeg kendte aldeles ikke ved Udgangen af Finansaaret 1923—24, hvorledes Udgifterne paa de Poster, man tidligere havde plejet at tage paa Tillægsbevillingsloven, vilde falde i Finansaaret 1924—25. Og den højtærede Finansminister vil lige saa lidt kunne vide ved Udgangen af Finansaaret 1924—25, hvordan de vil komme til at falde i Finansaaret 1925—26. Det bliver altsaa vedblivende i meget høj Grad et Gætteværk. Det maa man være klar paa, men jeg er, som sagt, villig til at være med at gøre Forsøget og haaber naturligvis, at det maa falde saa vel ud som muligt. For øvrigt vil den højtærede Finansminister jo ikke kunne bestride, at der i de 4 Aar, jeg har staaet i Spidsen for Finansministeriet, er sket en meget betydelig Tilnærmelse til det, han nu her søger at gennemføre. Jeg hævdede det allerede første Gang, jeg havde Ordet, men skal gentage det. I Regnskabsaaret 1919—20 havde vi paa Finanslovens §§ 8—25 en Udgift paa 153 Millioner, men paa Regnskabet 532 Mill. Kr. Det var altsaa ca. 3—4 Gange saa meget paa Tillægsbevillingslov som paa Finanslov. Dette Forhold bedredes Aar for Aar i de 4 Aar under mit Ministerium, og paa det sidste Regnskab, for 1923—24, har vi en Finanslovsudgift paa 352 Mill. Kr. og en Regnskabsudgift paa 402 Mill. Kr., altsaa en 14—15 pCt. mere. Det er et ganske overordentligt Fremskridt hen imod at reducere Tillægsbevillingslov til Fordel for Finansloven. Og det synes jeg, den højtærede Minister skulde have lidt mere Blik for.

Endelig vedbliver den højtærede Finansminister at klippe i Brønden med disse Udgifter, som er afholdt, men endnu ikke ført til Udgift, nemlig Udgifterne til den internationale Kommission og paa Kornkontoen, disse 4—5 Mill. Kr. Nu skal jeg ikke spille det høje Tings Tid med at gentage den udførlige Paavisning fra Sommersamlingen af disse Punkter. Jeg henviser til Folketingstidende for Sommersamlingen Sp. 567—68. Jeg nævnte der Grunden til, at disse Beløb ikke var ført til Udgift, og jeg paaviste, i hvor langt højere Grad jeg har haft at kæmpe med Udgifter, som allerede var afholdt af mine Forgængere, men som har maattet posteres som Udgiftsposter paa mine Tillægsbevillingslove og mine Statsregnskaber. Jeg nævnte for det